

TUẦN DƯƠNG HẠM HQ5 TRẦN BÌNH TRỌNG

Cuộc sống sinh hoạt của đoàn viên các khối các ban trên chiến hạm, chia ra cho dễ làm việc; khối Trọng Pháo, Vận Chuyển, Vô tuyến, Thám Xuất, Tiếp Vụ, Bí Thư, Giám Lộ, Y tá. Khối Cơ – Điện Khí – Phòng tai (C–Đ–K–PT) là mạnh nhất, người đông... chuyên về kỹ thuật nên các anh bảo trì máy lạnh phòng ngủ C–Đ–K–PT chúng tôi ở sau đuôi chiến hạm luôn mát mẻ tối ngủ phải trùm mền vì lạnh. Tôi không biết những tàu khác thì sao, riêng HQ5 thì chia phe phái dữ lắm; phe sĩ quan chỉ làm việc với nhau, các anh không chơi với đoàn viên tụi tui. Còn phe từ trung sĩ 1 đến thượng sĩ I các anh ăn cơm riêng và ngủ phòng chung với nhau, làm việc với nhau các anh cũng không chơi với đoàn viên. Tôi nhận thấy vui nhất là từ thủy thủ đến trung sĩ ăn và ngủ chung với nhau, tuy chia ra ban ngành nhưng anh em tụi tui Huỳnh Đệ Chi Bình và thương nhau lắm, đôi khi cũng có “xì nẹt” với nhau nhưng tôi chưa thấy đánh lộn. Máy anh Vô Tuyến thì “friendly” với khối C–Đ–K–PT lắm, nhiều khi trời nóng nực có anh vào ngủ “ké” có máy lạnh cho mát mẻ, nên nhiều lúc chúng tôi nghe được nhiều tin “Nóng” khá hấp dẫn vì các anh nhận và chuyển công điện.

Bây giờ nói về ông Cơ Khí Trưởng HQ Thiếu tá Nguyễn Đắc Nguyễn của tôi, ông là mẫu người đứng đắn lịch sự, tóc hớt cao, giọng nói nhẹ nhàng nhưng cứng rắn. Tháng 9/1974 khi tôi được đổi về tập sự trên HQ5 ông gọi thủy thủ Trung sĩ Hiệp lên trình diện:

- Ông hỏi em học lớp mấy? Còn trẻ quá, sao không đi học mà đi lính?
- Tôi nói dạ thưa Thiếu tá em học tới lớp 10, yêu mộng hải hồ cùng màu áo trắng và thích học hỏi Cơ – Điện – Khí.
- Ông cười và nói em làm việc trên tàu này với tôi là đúng sở thích rồi nên cố gắng học tập tốt, tôi sẽ cho em điểm tốt để đi học chuyên nghiệp.

Ông Thiếu tá Nguyễn rất thương và bảo vệ đàn em, ông không để cho các sĩ quan trên chiến hạm “ăn hiếp”; có 1 lần ông đang ở dưới hầm máy B1 với tụi tui thì trên máy “gáy” có 1 ông sĩ quan nào đó gọi tất cả các nhân viên khối C–Đ–K–PT lên tập hợp sân sau có chuyện cần. Có vẻ không bằng lòng, ông “nổi xáy”, ông nói để tôi đi lên coi ông “quan con” nào muốn cái gì đây; thế thì tôi còn làm ăn được cái gì đây trời. Có 1 chuyện vui liên quan giữa ông thầy Thiếu tá Nguyễn và tôi mà không bao giờ tôi quên được; xin kể cho các chiến hữu đàn anh nghe chơi cho vui:

Chuyện vui ông Thiếu tá Nguyễn Đắc Nguyễn trưởng khối Cơ – Điện – khí, bị bà già nịu áo ở cầu tàu bến Bạch Đằng Đà Nẵng.

Tháng 11/1974, HQ5 được biệt phái tuần dương Vùng 1 duyên hải, sau 3 tuần lễ ngoài khơi say sóng, HQ5 được cập cảng Tiên Sa để nhận tiếp tế dầu, nước, thực phẩm... Phân đội nào không trực thì được đi bờ lên Đà Nẵng chơi, mấy anh lính già xa vợ con thì rủ nhau đi chợ Cồn với những nhà sàn lụp sụp tìm “chất tươi”, tôi Thủy thủ Hiệp và Thủy thủ Rô nó là em của chị ca sĩ Trúc Mai, vì là lính “sữa” nên 2 thằng rủ nhau đi ăn bún bò Huế cay xé miệng nhưng rất ngon. Xong rồi 2 thằng vào chợ mua đồ ăn bánh kẹo vì mới được lãnh lương vì lần đầu tiên đến miền trung, các mợ bán hàng nói tiếng Việt mà 2 thằng không hiểu gì hết; thí dụ 1 gói bánh 200đ, các mợ nói là “hưa tờ triêm”, thấy 2 thằng đực mặt ra, mợ bán hàng kế bên là người miền nam bèn nói, giá là 200đ đó 2 cậu à; thì ra là vậy tụi cháu cảm ơn bà. Trên đường về thì đã trưa, 2 thằng đi ngang qua 1 trường trung học không nhớ tên, thì cổng trường mở ra em tan trường về... ôi thôi không biết là bao nhiêu tà áo dài trắng túa ra, các em nhìn 2 thằng thủy thủ trẻ còn chỉ chỗ cười khúc khích, bỗng có giọng nói trong đám áo dài trắng: “mấy ôn lính chi mô mà trẻ rứa hè” thật là dễ thương.

2 thằng tui về đến cầu tàu bến Bạch Đằng thì đã thấy “xuồng” của HQ5 đã ở đó, nhưng anh Hạ sĩ vận chuyển Chung lái xuồng đang bị 1 bà già níu kéo đòi cái gì đó? Tôi hỏi chuyện gì vậy anh Chung? Anh nói: tao lỡ đụng nhẹ ghe của bà, bà bắt đền tao. Tôi nói thì anh đền tiền cho bà đi, anh Chung nổi nóng nói tao làm gì có tiền, tôi nhìn xuống ghe của bà thấy có 1 cô gái khoảng 14–15 tuổi, cô gái nhìn tôi, có lẽ cô mắc cỡ vì mẹ mình làm quá nên nói thôi mẹ ơi đi về, nhưng bà già đâu có chịu. Trong lúc bí quá bỗng tôi nhìn lên đường lộ thấy lố nhố 4–5 ông sĩ quan đi xuống cầu tàu, trong đó có ông Thiếu tá Nguyễn Sếp của tui. Tôi nghĩ ra 1 cách bèn nói với bà già: bà ơi tụi cháu lính đâu có tiền, tôi chỉ tay về mấy ông sĩ quan nói: hay là bà đến gặp ông sĩ quan đội nón kết bi có 2 nhánh vàng sếp của tụi cháu, ông sẽ đền tiền cho bà. Bà già mắt sáng lên chạy đến níu áo ông Thiếu tá Nguyễn khóc lóc um sùm, lúc này trên cầu tàu đông người lắm, thường dân thì họ chờ đò sang sông, còn những quân nhân thì chờ những chiếc LCM-6 của Hải Quân chở về cảng Tiên Sa. Ông Nguyễn thấy kỳ quá nên móc túi đưa cho bà một ít tiền, tui không biết là bao nhiêu, nhưng thấy bà già vui vẻ bỏ đi, xong xuôi mọi chuyện, trên đường về ông Thiếu tá Nguyễn nổi xẩy “xì nẹt” bọn lính tui, ông hỏi đứa nào kêu bà già đền níu áo tau? Cả bọn tui im re.

Sau này ông Nguyễn đổi đi, ông HQ Thiếu tá Nguyễn Văn Kiện về thay. Tháng 3/1975 tàu về bến cặp cầu H trong Hải quân Công Xưởng, 1 buổi chiều tôi đi bộ ra cổng đường Cường Để về chợ Bà Chiểu, thì có chiếc Honda ngừng lại và 1 giọng nói:

– “Em đi ra cổng anh chở”.

– Tôi quay lại thì thấy ông Thiếu tá Nguyễn, tôi leo lên ra đèn ngoài cổng tôi chào tay ông và nói em cảm ơn Thiếu tá.

– Ông móc túi cho tôi 500đ, ông nói anh cho tiền em ăn phở và đi xe buýt.

– Tôi cảm ơn ông và nói: thưa Thiếu tá bây giờ em mới nói cái thằng đã kêu bà già đến núp áo Thiếu tá ở cầu tàu Đà Nẵng chính là em đây.

– Ông mỉm cười và nói với tôi:

– Anh đá em 1 đá bây giờ.

Kể từ đó đến nay tôi không còn gặp lại Thiếu tá Nguyễn, ông sếp cũ mà tôi luôn kính trọng. HQ Thiếu tá Nguyễn Đắc Nguyễn, ông đã qua đời vì bạo bệnh đã hơn 5 năm ở Canada, toàn thể anh em HQ5 cầu nguyện cho ông được an nghỉ nơi cõi Vĩnh Hằng. Amen

Thủy thủ Hiệp nhí làm việc với ông HQ Thiếu tá Nguyễn Đắc Nguyễn, cơ khí trưởng 5 tháng trên TDH HQ5 Trần Bình Trọng, tôi chưa bao giờ nghe ông lớn tiếng với nhân viên đàn em của ông.

Ông sếp HQ Thiếu tá Nguyễn Văn Kiện đổi về thế ông HQ Thiếu tá Nguyễn Đắc Nguyễn tuy vốn vẹn có 3 tháng thì dứt “phim”, ông điềm đạm hòa nhã với nhân viên, cuối cùng TDH HQ5 Trần Bình Trọng được 2 ông cơ khí trưởng thật là tốt, dễ thương... làm cho các đàn em kính nể vô cùng.

Khối C–Đ–K–PT còn rất nhiều anh nhưng vì các anh ít tham gia vào nhóm 9 anh hùng “Lương Sơn Bạc” của chúng tôi nên không kể tên các anh trong này xin đánh chữ đại xá cho.

Đứng đầu là anh Trung sĩ CK Tâm hiền lành có tình nghĩa, tử lượng khá, anh Trung sĩ CK Đánh dễ thương, lời nói cục mịch dễ hiểu làm, anh Hạ sĩ I CK Khang đô con, học khóa 5 Hải Kích, cựu cán bộ “rót đài”, về HQ5 nhậu vô “quậy” lắm, anh họ của Thủy thủ Hiệp nhí, anh Hạ sĩ I CK Côn già đạo mạo ngay thẳng, anh Hạ sĩ I ĐK Ngân có tình nghĩa nhưng hơi “tung tung”, anh Hạ sĩ CK Phát nói năng nhỏ nhẹ, có tài tổ chức ăn nhậu, anh Hạ sĩ PT Sang hiền ít nói, anh Hạ sĩ ĐK Phùng ít nói, cục tính, mấy anh điện khí hơi “tung tung”, Thủy thủ TS Hiệp nhí vì là em út cho nên các anh sao thì em vậy.

Ghi chú nhóm anh hùng Lương Sơn Bạc của Cơ – Điện – Khí – Phòng Tai HQ5 còn nguyên “si” đoàn kết sống chung với nhau trong trại ty nạn Fort Indiantown Gap, PA. Rồi sau đó được người Mỹ bảo trợ “ra đời sống dân sự” khắp các tiểu bang trên đất Mỹ. Có điều lạ là những bài viết kỷ niệm như thế này lại không có 1 anh nào trong nhóm Lương Sơn Bạc ra nhận anh em Huynh Đệ Chi Binh, không biết các anh có được bình an và mạnh khỏe không...?

Tháng 4 đen thay vì đau buồn than khóc, chúng ta nên hồi tưởng và ôn lại những kỷ niệm hào hùng của đời quân ngũ, của biển cả mênh mông, của trùng dương nhiều sóng và mộng hải hồ chưa vừa ý... luôn Can Trường Trong Chiến Bại.

Kính xin ơn trên ban phép lành cho đại gia đình Áo Trắng luôn được nhiều sức khỏe bình an, may mắn trong cuộc sống. Anh em đoàn kết và thương yêu nhau nhiều hơn. Amen!

Thủy Thủ nhí Huỳnh Văn Hiệp
Tuần Dương Hạm HQ5 Trần Bình Trọng
Houston TX, 4/2024

Nguồn: Internet eMail by **nghiem nguyen** chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, September 15, 2024
thư ký dù Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH